

EUROPAPARLAMENTET

2004



2009

Plenarhandling

SLUTLIG VERSION
A6-0039/2007

1.3.2007

BETÄNKANDE

om lokala myndigheter och utvecklingsamarbete
(2006/2235(INI))

Utskottet för utveckling

Föredragande: Pierre Schapira

PR_INI

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	6
ÄRENDETS GÅNG	6

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om lokala myndigheter och utvecklingssamarbete (2006/2235(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 179 i EG-fördraget,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen om Europeiska unionens utvecklingspolitik: ”Europeiskt samförstånd”¹ av den 20 december 2005, i vilken det fastställs att egenansvar och partnerskap skall vara den främsta gemensamma principen och att decentralisering och gott styre skall stödjas samt att lokala myndigheter skall uppmuntras att delta i högre grad,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr ... av den 12 december 2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete och ekonomiskt samarbete (2004/0220(COD))²,
- med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000³, ändrat genom avtalet om ändring av partnerskapsavtalet, undertecknat i Luxemburg den 25 juni 2005⁴ (”Cotonouavtalet”), särskilt artiklarna 4, 28, 30.2, 43.4 och 58.2 i detta,
- med beaktande av stadgan för Europarådets kommunalkongress, som antogs av Europarådets ministerkommitté den 14 januari 1994 vid det 506:e sammanträdet mellan ministrarnas företrädare,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén av den 25 januari 2006 om det tematiska programmet ”Icke-statliga aktörer och lokala myndigheter i utvecklingsprocessen”, i vilket det bekräftas att de lokala myndigheterna är fullvärdiga aktörer i utvecklingsprocessen och föreslås att de skall göras ”delaktiga i utvecklingsprocessen, bl.a. genom dialog och ekonomiskt stöd” (KOM(2006)0019),
- med beaktande av meddelandet från kommissionen till rådet, Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 12 oktober 2005 ”EU:s strategi för Afrika – En pakt mellan EU och Afrika för att påskynda Afrikas utveckling”, vilket antogs av Europeiska rådet den 15–16 december 2005, och i vilket kommissionen förbinder sig att stödja decentralisering och förstärkning av de lokala myndigheternas kapacitet, med betoning på den strategiska betydelsen av partnerskapet och av partnersamverkan mellan städer och kommuner i Europa och Afrika, för att stödja

¹ EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

² Ännu ej publicerat i EUT.

³ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁴ EUT L 209, 11.8.2005, s. 27.

uppnåendet av millennieutvecklingsmålen och främja de förutsättningar som krävs för att de skall kunna nås (KOM(2005)0489),

- med beaktande av meddelandet från kommissionen till rådet, Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 20 oktober 2003 om styre och utveckling, där gott styre anges som ett prioriterat område för EU:s samarbete (KOM(2003)0615),
- med beaktande av den orienterande noten från kommissionen till GD Bistånd och till delegationerna i AVS-länderna, länderna i Asien och Latinamerika, Medelhavsområdet och Central- och Östeuropa av den 23 december 1999 (DEV/1424/2000), i vilken man förespråkar ett tidigt deltagande från decentraliserade aktörers sida i samband med utarbetandet av strategier och program, och i vilken man föreslår en operativ vägledning för samtliga utvecklingsländers delegationer,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1659/98 av den 17 juli 1998 om decentraliserat samarbete¹, ändrad genom förordningarna (EG) nr 955/2002² och (EG) nr 625/2004³,
- med beaktande av budgetpost B7-6002 för decentraliserat samarbete, som är avsedd att främja denna strategi i samtliga utvecklingsländer,
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 16 november 2005 om decentraliserat samarbete i reformen av EU:s utvecklingspolitik (CdR 224/2005),
- med beaktande av stats- och regeringschefernas slutförklaring om millennieutvecklingsmålen vid FN:s generalförsamlings 60:e session i september 2005, där de lokala myndigheternas viktiga roll i uppnåendet av millennieutvecklingsmålen betonas,
- med beaktande av rapport A/59/354 från FN:s generalsekreterare, som lades fram vid FN:s generalförsamlings 59:e session den 13 september 2004, där de lokala myndigheterna och de globala nätverken av lokala myndigheter, framför allt det internationella kommunförbundet UCLG (United Cities and Local Governments), erkänns som FN:s främsta partner i utvecklingsfrågor och humanitära frågor på lokal nivå,
- med beaktande av ministrarnas och regeringsföreträdarnas slutförklaring vid det fjärde världsförbundet för vatten (Mexiko den 16–22 mars 2006), där ett effektivt samarbete med de lokala myndigheterna framhålls som en nyckelfaktor för att man skall kunna möta utmaningarna och uppnå millennieutvecklingsmålen i fråga om vatten,
- med beaktande av förklaringen från världstoppmötet om hållbar utveckling i Johannesburg (den 26 augusti till den 4 september 2002), där en förstärkning av de lokala myndigheternas roll och kapacitet ses som avgörande för en hållbar utveckling,

¹ EGT L 213, 30.7.1998, s. 6.

² EGT L 148, 6.6.2002, s. 1.

³ EUT L 99, 3.4.2004, s. 1.

- med beaktande av slutförklaringen från Habitat II-konferensen i Istanbul (juni 1996), där de lokala myndigheterna erkänns som staternas närmaste partner när det gäller att genomföra FN:s program för boende- och bebyggelsefrågor,
- med beaktande av förklaringen från Världsmiljökonferensen i Rio de Janeiro (den 13-14 juni 1992), där de lokala myndigheternas avgörande roll i genomförandet av Agenda 21 framhålls,
- med beaktande av förklaringen från UCLG:s konstituerande kongress (Paris, maj 2004), där 3 000 borgmästare och lokalt valda företrädare för de lokala myndigheterna i världen förbinder sig att förverkliga millennieutvecklingsmålen på lokal nivå och arbeta för förstärkt lokal självständighet och demokrati och för utvecklingssamarbete mellan städerna,
- med beaktande av slutförklaringen från CEMR:s (Europeiska samarbetsorganisationen för kommunala och regionala myndigheter) generalförsamling, som hölls i Innsbruck den 12 maj 2006, och kapitlet ”Från lokalt till globalt”, där Europas och de lokala myndigheternas roll i världen betonas,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling (A6-0039/2007), och av följande skäl:

De lokala myndigheternas sakkunskap och mervärde för utvecklingssamarbetet

- A. Uppnåendet av millennieutvecklingsmålen är en av EU:s prioriteringar, och de lokala myndigheternas avgörande roll i detta sammanhang har erkänts av FN, framför allt av dess generalsekreterare, som vid millennietoppmötet 2005 ställde frågan hur millennieutvecklingsmålen skulle kunna nås utan framsteg på områden som utbildning, kampen mot svälten, hälsa, tillgång till vatten, hygieniska förhållanden och jämställdhet mellan kvinnor och män. Han framhöll att städer och kommuner har en avgörande roll att spela på alla dessa områden och menade att den största effektiviteten kan nås på lokal nivå, även om målen är globala.
- B. I dagsläget skulle det ta 110 år att nå de millennieutvecklingsmål som fastställts för 2015, och de lokala myndigheternas erfarenhet på en rad utvecklingsområden, t.ex. vattenförvaltning, bekämpning av aids, jämställdhetspolitik, avfallshantering, social sammanhållning och lokal ekonomisk utveckling bör erkännas av EU som ett nödvändigt bidrag för att millennieutvecklingsmålen skall kunna nås.
- C. Alla barn har rätt att registreras på ett registreringskontor vid födseln, och de lokala myndigheterna spelar en nyckelroll i detta sammanhang. Det finns ett direkt samband mellan denna praxis och tillämpningen av relevanta människorättsstandarder som skyddar barn mot exploatering genom arbete.
- D. Gott styre är ett annat mål som prioriteras av EU. Lokal demokrati och decentralisering utgör enligt det ovannämnda europeiska samförståndet om utveckling själva kärnan i ett demokratiskt styre.

- E. Om 20 år kommer 60 procent av världens befolkning att bo i städer, och dessa kommer alltså att spela en viktig roll för att förbättra levnadsvillkoren för de fattigaste befolkningarna.
- F. De lokala myndigheterna i världen samlar erfarenheter genom
- projekt myndigheter emellan som finansieras eller främjas av de europeiska lokala myndigheterna själva, i partnerskap med myndigheterna i syd, sedan mer än 30 år tillbaka,
 - projekt myndigheter emellan som finansieras av EU inom ramen för programmen URB-AL (Latinamerika), Asia URBS och, i mindre utsträckning, Meda (södra Medelhavsområdet), Access (Central- och Östeuropa), Tacis (Östeuropa och Centralasien) och Cards (Balkan) samt de fleråriga mikroprojekten (PPMR) i AVS-länderna,
 - nationella eller regionala samarbetsprogram till stöd för decentralisering eller lokal utveckling, där de lokala myndigheterna och deras sammanslutningar deltar som aktörer, med stöd från EU och andra givare (FN, bilaterala organ, Världsbanken eller regionala utvecklingsbanker osv.).
- G. De lokala myndigheterna har den politiska legitimitet, kompetens och erfarenhet av att hantera lokala frågor som krävs, samt möjlighet att gå samman med andra lokala aktörer.
- H. Trots att vikten av de lokala myndigheternas deltagande i samarbetsprocessen erkänns i Cotonouavtalet och i det europeiska samförståndet om utveckling, har ännu ingen permanent mekanism införts för att säkra dessa aktörers deltagande i dialogen med kommissionen i Europa och i utvecklingsländerna. En sådan mekanism finns dock för de icke-statliga aktörerna.

I Europa

- I. De lokala myndigheterna är redan i dag kompetenta aktörer som sedan länge är aktiva på utvecklingsbiståndets område. De är sakkunniga inom alla delar av stads- och landsbygdsutvecklingen sedan mer än 30 år, och verksamheten blir alltmer omfattande och varierad, vilket innebär att de utgör ett solidaritetsnätverk som sträcker sig över hela världen. Det är i dag mycket ofta de olika staterna som stöder och finansierar denna verksamhet.
- J. De nationella och regionala sammanslutningarna av europeiska lokala myndigheter spelar en allt viktigare roll när det gäller information, kapacitetsuppbyggnad och dialog och kan därmed bli en av EU:s och övriga utvecklingspartners "prioriterade kanaler" när det gäller att se till att de lokala myndigheter som de företräder deltar i dialogen med kommissionen i Europa.
- K. De europeiska lokala förvaltningarna och deras sammanslutningar spelar en avgörande roll när det gäller att informera, mobilisera och öka kunskapen hos allmänheten lokalt inom EU med direkt medverkan från medborgarnas sida. Detta bidrar till att främja värden såsom solidaritet och en positiv inställning till utvecklingsbistånd, vilket framgår av UCLG:s kampanj "Millennium Towns and Cities", som inleddes av UCLG i juli 2005 med stöd från FN. I detta sammanhang mobiliserar UCLG:s europeiska avdelning,

Europeiska samarbetsorganisationen för kommunala och regionala myndigheter (CEMR), sedan april 2006 de europeiska städerna för att främja och uppnå millennieutvecklingsmålen.

- L. De lokala planer och program för att öka kunskapen om utvecklingen som inletts i allt fler kommuner och regioner begränsar sig inte till punktinsatser utan bildar i stället ett övergripande program för utbildning och information till befolkningen på lokal nivå.
- M. De lokala myndigheterna spelar stor roll för utvecklingen och bidrar till att stimulera och samordna de ekonomiska och sociala aktörerna på lokal nivå.
- N. Den partnersamverkan som försiggår mellan europeiska städer och städer i syd får för närvarande inget ekonomiskt stöd från EU, trots att samarbetsinitiativen från de europeiska städernas sida gentemot motparterna i de sydliga länderna blir allt fler.
- O. Invandrare i Europa spelar en viktig roll för utvecklingssamarbetet eftersom de tillför ett mervärde när det gäller deras potentiella bidrag samt deras kompetens och närhet till hemlandet. I detta sammanhang utgör det decentraliserade samarbetet ett prioriterat insatsområde som lämpar sig för de internationella solidaritetsorganisationerna för invandrare med avseende på verksamhet som inleds i hemländerna och projekt för utbildning och ökad kunskap som drivs i mottagarlandet.

I utvecklingsländerna

- P. Det decentraliserade samarbetet, såsom det definieras av EU sedan den fjärde Lomékonventionen, är ett uttryck för viljan att inte längre besluta om biståndet till utvecklingsländerna enbart tillsammans med tredjeländerna utan att göra de lokala myndigheterna delaktiga i både de politiska valen och genomförandet av biståndet, för att öka dess effektivitet och livskraft. Det gäller att på ett hållbart sätt förändra metoderna för det europeiska utvecklingssamarbetet, med utgångspunkt i befolkningens förväntningar, så att projekten bättre svarar mot de verkliga behoven.
- Q. Deltagande i och egenansvar för utvecklingspolitiken är prioriterade principer för EU och kan åstadkommas genom medverkan av de lokala myndigheterna, eftersom deras spridning över hela territoriet ger dem möjlighet att säkra närhet i politiken och att förmedla de förväntningar invånarna har i sin vardag, särskilt i de mest avses belägna områdena.
- R. De lokala myndigheterna har praktisk erfarenhet i samtliga utvecklingsländer inom så skilda sektorer som renhållning, utbildning, hälsa, bostäder, främjande av kvinnors deltagande i lokala beslutsinstanser, system för narkotikainformation, turismförvaltning, bevarande av det historiska arvet i städer, utveckling av lokal hälso- och sjukvård, vattenförvaltning och allmänna transporter.
- S. Den decentralisering och de statliga reformer som pågår i de flesta regioner i världen innebär att de lokala myndigheterna befäster sin ställning som en både separat och representativ del av styret, med nya ansvarsområden inom vitt skilda politikområden som är väsentliga för kampen mot fattigdom och för att nå millennieutvecklingsmålen, t.ex.

primärvård, vatten, renhållning, tillgång till utbildning, miljöskydd, lokal ekonomisk utveckling, förebyggande av hiv/aids och jämställdhet mellan kvinnor och män.

- T. De lokala myndigheternas medverkan kan bidra till att förstärka den lokala demokratin och demokratisera förvaltningen av biståndet på lokal nivå. I detta sammanhang kan de nationella sammanslutningarna av lokala myndigheter i de sydliga länderna spela en viktig roll.
- U. I de fall de lokala myndigheterna har väljarlegitimitet gör deras strategiska placering, mellan den nationella regeringen och det civila samhället, dem till en idealisk mellanhand för att underlätta samråd mellan olika utvecklingspartner, vilket krävs för ett effektivt och samordnat bistånd.
- V. Eftersom de lokala myndigheterna befinner sig närmare medborgarna än centralmakten eller de internationella givarna tillför de ett särskilt mervärde och kan bättre urskilja effekterna på lokal nivå av nationella och internationella utvecklingsstrategier. De kan därför ge ett bistånd som är bättre anpassat till de specifika förhållandena inom de territorier som de förvaltar.
- W. De lokala myndigheterna skulle, med tillräckliga medel, kunna utgöra en stabil ram inom vilken nya aktörer kan uttrycka sig, organisera sig och utvecklas med hänsyn till de krav som partnerskapet med EU innebär.
- X. De lokala myndigheternas specifika kunskap om det territorium som de förvaltar gör dem till ett viktigt verktyg i kampen mot fattigdom och orättvisor.
- Y. I exempelvis Latinamerika går urbaniseringen mycket snabbt, vilket lett till att stadspolitiken blivit ett av de främsta områdena för utveckling. Sålunda betraktar regeringarna städer och tätorter som privilegierade samtalspartner när det gäller hanteringen av de största sociala problemen (problem relaterade till invandring, ungdomar, fattigdom, sysselsättning).
- Z. Det är också nödvändigt att främja en dialog mellan lokala myndigheter och icke-statliga aktörer, i samband med utveckling och genomförande av lokala utvecklingsinsatser som finansieras av EU.
- AA. Deltagandet av de lokala myndigheterna i utvecklingsländerna kräver en process för egenansvar för utvecklingssamarbetsstrategierna, vilket bland annat kräver en förstärkning av deras tillgång till information, deras organisationsresurser och representationsmekanismer, deras förmåga till dialog och deras initiativförmåga på utvecklingspolitikens område, deras förmåga till medverkan i nationella, regionala och internationella organ för dialog och samråd.
- AB. UCLG innehar en viktig roll när det gäller att strukturera och presentera behoven hos de lokala myndigheterna i utvecklingsländerna.
- AC. Trots att de lokala myndigheterna har sakkunskap på utvecklingsområdet har deras roll på detta område hittills varit underskattad och underutnyttjad.

Ge de lokala myndigheterna resurser för att kunna bidra till uppnåendet av millennieutvecklingsmålen

1. Europaparlamentet erinrar om att kommissionen sedan länge strävar efter att ge de lokala myndigheterna en roll som fullvärdiga partner i utvecklingsbiståndet. De senaste åtagandena utgörs för AVS-ländernas del av Cotonouavtalet och för samtliga utvecklingsländers del av det moraliska stödet för det europeiska samförståndet om utveckling från 2005.
2. Europaparlamentet erkänner att de lokala myndigheternas delaktighet i utvecklingspolitiken är nödvändig för att millennieutvecklingsmålen skall kunna nås och för att säkra ett gott styre. Parlamentet anser att egenansvaret för utvecklingspolitiken är ett viktigt steg mot större öppenhet och demokrati i utvecklingsbiståndet och gör det möjligt att utgå från stödmottagarnas verkliga behov och därmed utarbeta effektivare och livskraftigare projekt och program.
3. Europaparlamentet framhåller vikten av nord-sydliga och syd-sydliga partnerskap mellan lokala myndigheter och de sammanslutningar som företräder dem, för att bidra till ett bättre styre och till att millennieutvecklingsmålen nås.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja och förstärka det direkta samarbetet mellan de europeiska lokala myndigheterna och deras internationella partner. Parlamentet efterlyser framför allt åtgärder för att garantera kontinuitet, även i ekonomiskt hänseende, inom de solidaritetsnätverk som inrättats genom program som URB-AL, Asia URBS och andra, som löper ut senast 2007, och som utgör stora åtaganden gentemot befolkningarna.
5. Europaparlamentet betonar att principerna om egenansvar, deltagande och gott styre kräver att ett flertal aktörer medverkar, och att de olika utvecklingspartnerna – tredjeländer, lokala myndigheter eller icke-statliga aktörer – agerar konsekvent och kompletterar varandra.
6. Europaparlamentet understryker att de lokala förvaltningarna bör gå samman med övriga lokala aktörer (universitet, sociala aktörer, icke-statliga organisationer på utvecklingsområdet, företag osv.) och främja medborgarnas deltagande i det offentliga livet.
7. Europaparlamentet uppmanar de lokala myndigheterna att samarbeta med internationella organisationer för att övervaka industrin och jordbruket i syfte att förhindra barnarbete samt delta i uppbyggnaden och driften av adekvata skolor med utbildad undervisningspersonal samt fri transport och fria måltider, så att alla barn kan gå i skola.
8. Europaparlamentet anser dock att det är viktigt att skilja de lokala myndigheterna från de ”icke-statliga aktörerna”, eftersom de förra har en särskild ställning när det gäller behörighetsområde, demokratisk legitimitet och kontroll, erfarenhet av hantering av lokala frågor och delaktighet i genomförandet av den offentliga politiken.
9. Europaparlamentet välkomnar det politiska erkännande och de särskilda medel som de lokala myndigheterna åtnjuter genom det ovannämnda instrumentet för

utvecklingssamarbete: a) de lokala myndigheterna blir tidigt delaktiga i fastställandet av utvecklingsländernas samarbetsstrategier, i utarbetandet av geografiska och tematiska program och i genomförandet och utvärderingen av programmen; b) upp till 15 procent av de tematiska programmen för icke-statliga aktörer och lokala myndigheter kan direkt avsättas för de lokala myndigheterna; c) de lokala myndigheterna i EU kommer att medverka i en strukturerad politisk dialog med EU-institutionerna och övriga utvecklingsaktörer i nord.

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i framtida instrument för finansiering av utvecklingssamarbetet och i kommande rättsakter hänvisa till de lokala myndigheterna och de sammanslutningar som företräder dem som ”politiska partner” och garantera deras deltagande i samtliga faser av samarbetsprocessen samt direkt tillgång till EU-finansiering.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i de nationella strategidokumentet specificera förfaranden och mekanismer för att göra de lokala myndigheterna och de organisationer som företräder dem samt parterna i det civila samhället mer delaktiga i alla faser av samarbetsprocessen (dialoger och utarbetande av strategidokument, programplanering, genomförande, granskning, utvärdering) och att underrätta kommissionens delegationer om dessa för att säkra genomförandet.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att erkänna de sydliga lokala myndigheternas sammanslutningar som effektiva gränssnitt mellan å ena sidan de lokala myndigheterna, och å andra sidan medlemsstaternas regeringar och EU, i samband med fastställande av strategier och genomförande av utvecklingspolitiken.
13. Europaparlamentet beklagar att de lokala myndigheterna i utvecklingsländerna hittills endast varit delaktiga i genomförandet av projekten och inte i utarbetandet av utvecklingspolitiken, något som gäller även AVS-länderna trots översynen av Cotonouavtalet, som medfört att den politiska dialogen med de lokala myndigheterna satts i centrum för partnerskapet. Parlamentet förbinder sig därför att, tillsammans med de folkvalda sammanslutningarna, göra en tydlig politisk uppföljning av genomförandet av instrumentet för utvecklingssamarbete, både i EU och i utvecklingsländerna, bl.a. genom en granskning av de nationella strategidokumentet, och att informera de lokala myndigheterna om deras nya möjligheter och, om de lokala myndigheterna möter praktiska svårigheter, vidarebefordra informationen till kommissionen.
14. Europaparlamentet betonar i detta sammanhang att kommissionen i den ovannämnda orienterande noten av den 23 december 1999 föreslår en operativ vägledning för samtliga utvecklingsländers delegationer, där det tydligt förklaras hur de lokala myndigheterna och icke-statliga aktörerna kan göras delaktiga i varje fas av samarbetsprocessen. I noten rekommenderas det att decentraliserade aktörer i ett tidigt skede deltar i utarbetandet av strategier och i programplaneringen, Denna not kan fortfarande ge värdefull vägledning om genomförandet av de nya utvecklingsinstrumenten.
15. Europaparlamentet gläder sig åt att kommissionen, i sitt ovannämnda meddelande av den 25 januari 2006, bekräftar att de lokala myndigheterna är fullvärdiga aktörer i utvecklingsprocessen och föreslår att icke-statliga aktörer och lokala myndigheter skall göras ”delaktiga i utvecklingsprocessen, bl.a. genom dialog och ekonomiskt stöd”.

Parlamentet understryker att detta, i enlighet med de nya bestämmelserna om instrumentet för utvecklingssamarbete, innefattar deras deltagande i utarbetandet av nationella strategier och geografiska program, eftersom det är i det sammanhanget som de politiska riktlinjerna för samarbetet med EU dras upp. Parlamentet beklagar därför att Europeiska kommissionen i samma meddelande begränsar de lokala myndigheternas möjlighet till deltagande och framställer det som sekundärt, enligt subsidiaritetsprincipen, i samband med de geografiska programmen. Parlamentet anser därför att samarbete mellan lokala myndigheter och centralregeringen skulle effektivisera utvecklingsbiståndet och göra det möjligt att utnyttja de finansiella anslagen effektivare samt få biståndet att nå ut till dem som behöver det mest.

16. Europaparlamentet framhåller behovet av att upprätta en fortlöpande dialog och ett permanent samråd på alla nivåer – nationell, regional och global – mellan EU och de lokala myndigheterna och de sammanslutningar som företräder dem, framför allt genom att de får delta som observatörer i olika forum för dialog mellan EU och partnerländerna, t.ex. den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen och AVS-EU-ministerrådet, på samma sätt som företrädarna för icke-statliga aktörer.
17. Europaparlamentet kräver att de lokala myndigheterna och de sammanslutningar som företräder dem skall kunna få direkt och tillräcklig finansiering a) via instrumentet för utvecklingssamarbete inom ramen för de geografiska programmen, med hänsyn till deras roll i det lokala styret och betydelsen av deras deltagande för uppnåendet av millennieutvecklingsmålen, b) inom det tematiska programmet för icke-statliga aktörer och lokala myndigheter, eftersom förstärkningen av deras förmåga till dialog och deltagande i samarbetsprocessen (organisation och representation, inrättande av mekanismer för samråd, dialog och lobbyverksamhet) både i EU och i utvecklingsländerna kräver ett ekonomiskt stöd som är bättre anpassat till deras nya ansvarsområden.
18. Europaparlamentet kräver därför att kommissionen vid översynen av de framtida utvecklingsinstrumenten 2008/2009
 - prioriterar decentraliseringen och de lokala myndigheternas verksamhet när det gäller EU:s bistånd till utvecklingsländerna,
 - avsätter en betydande del av EU:s budget för bistånd till geografiska program i utvecklingsländerna direkt för de lokala myndigheterna, i samråd med centralregeringarna, i syfte att förbättra förvaltningen av biståndet i utvecklingsländerna, stärka lokal demokrati och förbättra tillgång till EU-medlen för invånarna, i enlighet med principerna i det europeiska samförståndet om utveckling,
 - utökar budgetposten för det tematiska programmet ”Icke-statliga aktörer och lokala myndigheter”, med beaktande av deras viktiga roll i samband med millennieutvecklingsmålen, särskilt de lokala myndigheternas roll för tillhandahållandet av offentliga tjänster på lokal nivå,
 - utökar stödet för att bygga upp kapaciteten i AVS-ländernas lokala regeringar och utbyta information inom ramen för Cotonouavtalet, i synnerhet genom AVS-plattformen för lokala regeringar och dess medlemmar, inbegripet ett snabbt genomförande av det finansieringsbeslut som AVS-ambassadörskommittén tillstyrkte i oktober 2003,

- i de fall där decentraliseringen inte prioriteras stöder de lokala myndigheternas verksamhet genom stöd till landets decentraliseringspolitik, när det gäller kapacitet, tillgång till medel, budgetstöd, lagstiftningsmässigt stöd eller stöd i någon annan form,
 - inför mekanismer för att regionalisera sektorsstödet så att de lokala myndigheterna kan spela den roll de ges i decentraliseringslagarna, eftersom de lokala myndigheterna tillför ett mervärde i samband med genomförandet av sektorsprogrammen, särskilt när det gäller hälsa, utbildning och grundläggande offentliga tjänster, men är i dagsläget ofta uteslutna från dessa program.
19. Europaparlamentet betonar vikten av en strukturerad dialog mellan de europeiska lokala myndigheterna och EU-institutionerna, i enlighet med instrumentet för utvecklingssamarbete, för att kunna ge de europeiska lokala myndigheterna en ram inom vilken de på ett effektivt sätt kan samarbeta och föra en dialog med institutioner och andra aktörer på området för utvecklingssamarbete.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta ett partnerskap med en plattform av organisationer som företräder lokala myndigheter verksamma inom utvecklingssamarbetet, i enlighet med de europeiska icke-statliga organisationernas förbund CONCORD, i syfte att underlätta dialogen och samarbetet med EU:s institutioner, samordna samarbetet mellan lokala myndigheter och hjälpa de lokala myndigheterna att genomföra utvecklingspolitiken och i synnerhet stärka kapaciteten hos deras medlemmar.
21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med de lokala myndigheternas organisationer inrätta ett globalt observationsorgan för lokal demokrati och decentralisering, för att
- övervaka de lokala myndigheternas medverkan i samarbetsprocessen med EU (politisk dialog, utarbetande av utvecklingsstrategier, programplanering, genomförande, utvärdering) och uppmärksamma institutionerna på de svårigheter man möter i praktiken,
 - göra en global kartläggning av det lokala styret med en översikt över projekt, aktörer och de budgetar som de lokala myndigheterna i världen förfogar över för att underlätta samordning, sammanhållning och synergieffekter mellan det lokala styrets olika aktörer,
 - utarbeta verktyg för information och för att stödja de lokala myndigheternas deltagande i den europeiska utvecklingssamarbetsprocessen; det kan handla om uppdaterad information om de lokala myndigheternas nya möjligheter till följd av reformeringen av biståndet, tekniskt bistånd i samband med anbudsförfaranden och förslagsinfordringar osv.
 - övervaka och analysera efterlevnaden av standarder som hänför sig till demokrati och mänskliga rättigheter, i synnerhet de standarder som särskilt avser lokal demokrati och god förvaltning i enlighet med relevanta EG-standarder och andra standarder som avtalats på internationell nivå, t.ex. inom FN, Afrikanska unionen, Brittiska samväldet etc.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja åtgärder av strukturell karaktär för att uppmuntra och stödja decentralisering och förstärkning av den lokala kapaciteten i partnerländerna, åtföljda av en större demokratisering och ett ökat deltagande från medborgarnas sida.
23. Europaparlamentet föreslår att mekanismerna för översyn av samarbetsstrategierna, även inom ramen för Cotonouavtalet, används för att kontrollera de lokala myndigheternas framsteg när det gäller deltagandet i samarbetsprocesserna och för att undanröja juridiska, politiska och organisatoriska hinder för de lokala myndigheternas deltagande i samarbetsprocessen.

0

0 0

24. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen och till medlemsstaternas parlament och regeringar.

MOTIVERING

De lokala myndigheterna har 30 års sakkunskap inom stadsutvecklingens alla områden. Deras samarbetsinsatser världen över har gett goda resultat, de förfogar över allt större budgetar, och deras verksamhet blir ständigt mer varierad och omfattande. De bildar därför ett mycket omfattande solidaritetsnätverk som sträcker sig över fem kontinenter. **Deras främsta mervärde ligger dock i att de ger ett stöd som bättre motsvarar de förväntningar människor har.** De lokala myndigheterna befinner sig närmare medborgarna än centralmakten eller de internationella givarna och kan därför lättare avgöra vilka effekter nationella och internationella utvecklingsstrategier får lokalt. Biståndet blir varken effektivt eller livskraftigt om inte hänsyn tas till stödmottagarna och deras behov.

I – De lokala myndigheterna: förbisedda på utvecklingsområdet

Trots detta står de lokala myndigheterna inför en **paradox: deras sakkunskap** på utvecklingsområdet **utnyttjas sällan**, om den ens är känd, och **det saknas förståelse för deras roll**, mitt emellan centralmakten och det civila samhället. Europeiska kommissionen har fortfarande en mycket oklar inställning till de lokala myndigheternas roll i utvecklingspolitiken: å ena sidan vill man bibehålla goda diplomatiska förbindelser med centralmakten i tredjeländerna, å andra sidan vill man påskynda utbetalningen av medlen, för samrådet tar tid.

Städerna har dock under årens lopp lyckats bli accepterade som en ofrånkomlig partner på utvecklingsområdet:

1945: Franska städer inleder ett samarbete med tyska städer.

1960-talet: De västeuropeiska städerna ökar sitt utbyte med de östeuropeiska.

1970: Städerna inleder solidaritetsinsatser tillsammans med orter i Afrika.

1975: Europeiska kommissionen finansierar mikroprojekt med utgångspunkt i initiativ från lokala myndigheter i AVS-länderna.

1989: I och med den fjärde Lomékonventionen införs tillsammans med AVS-länderna **en ny metod: det decentraliserade samarbetet. Det handlar om ett annat slags samarbete: staten behåller en central roll, men de lokala myndigheterna och det civila samhället måste vara delaktiga i de politiska valen och genomförandet av biståndet** och övergår därmed från att endast vara stödmottagare till att vara fullvärdiga politiska partner. Detta är åtminstone sant i teorin, men i praktiken förpassas de snabbt till sin traditionella roll som stödmottagare och projektledare.

1992: Kommissionen inrättar en ny budgetpost för decentraliserat samarbete för att sprida metoden till samtliga utvecklingsländer.

1994: Ministerkommittén antar stadgan för Europarådets kommunalkongress.

1995: Lansering av programmen URB-AL för finansiering av projekt mellan städer i EU och Latinamerika (54 miljoner euro för perioden 1995–2004), Asia URBS (43 miljoner euro för perioden 1995–2004) och MED-URBS.

1998: Europaparlamentet inför förordningen om decentraliserat samarbete som rättslig grund för det decentraliserade samarbetet.

2000: Lansering av programmen Access och Cards för återuppbyggnad av den infrastruktur som skadats av konflikterna i Central- och Östeuropa.

Juni 2000: Den politiska dialogen med de icke-statliga aktörerna i mottagarländerna sätts i Cotonouavtalet i centrum för partnerskapet, och de görs delaktiga i varje fas av samarbetet.

2005: De lokala myndigheterna erkänns i det reviderade Cotonouavtalet uttryckligen som fullvärdiga partner (och inte bara stödmottagare).

November 2005: Denna utveckling befästs i det europeiska samförståndet, genom att egenansvar och deltagande görs till EU:s huvudprinciper och genom att aktivt deltagande från de lokala myndigheternas sida uppmuntras.

2007: De lokala myndigheterna ges en viktig förmån i det nya instrumentet för utvecklingssamarbete: de erkänns som politiska partner i syd och omfattas av ett tematiskt program.

II – Utmaningarna i samband med reformen av utvecklingsbiståndet

2007: De lokala myndigheterna ges en viktig förmån i det nya instrumentet för utvecklingssamarbete:

1. De erkänns som politisk partner: i syd blir de redan genom den politiska dialogen delaktiga i utarbetandet av de nationella strategidokumenterna och de tematiska programmen, men också i genomförandet och utvärderingen av programmen.
2. De omfattas av ett tematiskt program som syftar till att stärka deras kapacitet i syd, att hjälpa dem att organisera sig och samarbeta med övriga utvecklingsaktörer och, i EU, att upprätta en strukturerad dialog med EU-institutionerna.
3. Upp till 15 procent av detta tematiska program kommer att avsättas direkt för de lokala myndigheterna om de så begär, dvs. 35 miljoner euro per år under perioden 2007–2013.

Nu erkänner alltså EU, liksom FN sedan 2005, de lokala myndigheterna som en central aktör i utvecklingssamarbetet, åtminstone teoretiskt sett. Syftet med detta betänkande är att analysera denna nya partnerskapsförbindelse och se till att framstegen omsätts i praktiken.

III – Varför är de lokala myndigheterna en oundgänglig partner för ett välavvägt, effektivt och livskraftigt bistånd?

- **Ett forum för dialog mellan centralmakten och medborgarna:** De lokala myndigheterna är oftast valda av befolkningen på hela territoriet och är därför de som bäst kan säkra det civila samhällets representation. Eftersom de befinner sig närmare medborgarna kan de förmedla deras krav. De lokala myndigheterna skulle, med tillräckliga medel, kunna säkra närhet i politiken, förmedla de förväntningar vanligt folk har i sitt dagliga liv och överbrygga den klyfta som skiljer dem från centralmakten, särskilt i de mest avsidiga belägna områdena.
- **Oundgänglig sakkunskap om städerna:** Medan centralmakten har en nationell och därmed övergripande syn på utmaningarna, kan de lokala myndigheterna utnyttja sin kunskap om de tätortsproblem som är utmärkande för det territorium de förvaltar. De lokala myndigheterna är redan ett viktigt verktyg i kampen mot fattigdom och orättvisor. På de områden där de kunnat medverka har de visat att de tillför ett mervärde som inte går att bortse från när det gäller lokala utvecklingsfrågor.
- **En balanserande maktfaktor:** De lokala myndigheterna ifrågasätter de goda praktiska förbindelserna på fältet mellan kommissionens delegation och den sittande regeringen, som inte godtar att se sina privilegier begränsas till förmån för folkvalda som ibland befinner sig

utanför sin valkrets. I Europa är vi övertygade om att de politiska partierna är garantier för demokratin, men i tredjeländer förhandlar EU enbart med centralregeringen. De lokala myndigheternas delaktighet kan bidra till en demokratisering av utvecklingsbiståndets förvaltning på lokal nivå.

IV – Åtgärder som kommissionen bör vidta

Vid utfrågningen den 3 oktober 2006 om de lokala myndigheternas roll i utvecklingen framkom en lång rad politiska förslag. Nedan beskrivs i korthet de fem främsta områden för partnerskap som togs upp av deltagarna och Europaparlamentets ledamöter.

Område 1 Hur skall de lokala myndigheterna göras delaktiga i den politiska dialogen om fördelningen av EU:s bistånd till länderna i syd?

Kommissionen bekräftade att de lokala myndigheterna måste delta i den politiska dialogen och i genomförandet och utvärderingen av EU:s bistånd. Eftersom parlamentet nu har i uppgift att granska de nationella strategidokumenterna, där kommissionens utvecklingspolitik för varje syddligt land fastställs, **har utskottet för utveckling åtagit sig att hålla den globala sammanslutningen UCLG och den europeiska sammanslutningen CEMR underrättade om dagordningen för EU-politiken. UCLG åtar sig för sin del att stå för bevakningen på fältet**, för att ta reda på om de lokala myndigheterna görs delaktiga i samrådet, som kommissionen föreslår. Om så inte sker kan UCLG underrätta utskottet för utveckling, som då tar upp frågan med Europeiska kommissionen.

Område 2 Att göra decentraliseringen till en prioriterad sektor för finansiering med bistånd från EU i utvecklingsländerna

Denna tanke var den viktigaste politiska fråga som framkom vid utfrågningen. Samtliga deltagare ställde sig bakom den: Europeiska kommissionen själv, företrädarna för de lokala myndigheterna och de ledamöter av Europaparlamentet som närvarade. I betänkandet ställs därför följande krav:

- 1) **Att decentraliseringen och de lokala myndigheternas verksamhet görs till en prioriterad sektor för bistånd från EU i utvecklingsländerna.**
- 2) **Att en betydande del av EU:s budget för bistånd till utvecklingsländerna direkt anslås för de lokala myndigheterna**, för att undvika att centralregeringarna förvaltar samtliga EU-medel. Härigenom möjliggörs en bättre förvaltning av biståndet i utvecklingsländerna, större lokal demokrati och bättre tillgång till EU-medlen för befolkningarna, i enlighet med principerna i det europeiska samförståndet om utveckling. **15 procent av det tematiska programmet kan inte vara tillräckligt för att de lokala myndigheterna i utvecklingsländerna skall kunna garantera offentliga tjänster för befolkningarna på lokal nivå.**
- 3) **Att de lokala myndigheternas verksamhet, i de fall där decentraliseringen inte prioriteras, främjas** genom stöd till landets decentraliseringspolitik, oavsett om det gäller kapacitet, tillgång till medel, budgetstöd, lagstiftningsstöd eller stöd i någon annan form.
- 4) **Att mekanismer införs för att regionalisera sektorsstödet så att de lokala myndigheterna kan spela den roll de ges i decentraliseringslagarna:** de lokala myndigheterna tillför ett mervärde i samband med genomförandet av sektorsprogrammen,

särskilt när det gäller hälsa, utbildning och grundläggande offentliga tjänster, men i dagsläget är de ofta uteslutna från dessa program.

Område 3 I Europa: en strukturerad dialog med EU-institutionerna

De europeiska lokala myndigheterna har behov av en bättre dialog med EU-institutionerna. **Det måste tydligt klargöras med vem EU-institutionerna kan föra en dialog:** CEMR när det gäller den europeiska institutionella dialogen, UCLG när det gäller att underrätta parlamentet om vad som försiggår i praktiken, och för att hålla de lokala myndigheterna i syd informerade.

Område 4 Hjälp med utbetalningen av de 15 procent som avsätts för de lokala myndigheterna

Detta är en strategisk fråga, eftersom dessa 15 procent är ett maxbelopp som de lokala myndigheterna beviljas om de lyckas göra av med dem. UCLG skulle kunna ge de lokala myndigheterna tekniskt bistånd i samband med förslagsinfordringar.

Område 5 Ett erkännande från EU:s sida av de lokala myndigheternas roll i uppnåendet av millennieutvecklingsmålen

Med dagens takt för förverkligandet av millennieutvecklingsmålen kommer det att ta 110 år att nå de mål som fastställts för 2015. Det krävs därför påtryckningar för att EU skall erkänna de lokala myndigheternas oundgängliga roll i uppnåendet av millennieutvecklingsmålen.

För att dessa mål skall kunna nås uppmanas kommissionen i betänkandet att inrätta ett **globalt observationsorgan för det lokala styret**, för att

- a) säkra **uppföljningen av de lokala myndigheternas medverkan** i samarbetsprocessen med EU (politisk dialog, utarbetande av utvecklingsstrategier, programplanering, genomförande, utvärdering) och uppmärksamma institutionerna på de svårigheter man möter i praktiken,
- b) **göra en global kartläggning** av det lokala styret med en översikt över projekt, aktörer och de budgetar som de lokala myndigheterna i världen förfogar över för att underlätta samordning, sammanhållning och synergieffekter mellan det lokala styrets olika aktörer,
- c) **skapa verktyg för information** och för att stödja de lokala myndigheternas deltagande i samarbetet med EU, t.ex. uppdaterad information om de lokala myndigheternas nya möjligheter till följd av reformeringen av biståndet, **tekniskt bistånd i samband med anbudsförfaranden och förslagsinfordringar** osv.

ÄRENDETS GÅNG

Titel	De lokala myndigheternas roll i utvecklingen
Förfarandenummer	2006/2235(INI)
Ansvarigt utskott Tillstånd: tillkännagivande i kammaren	DEVE 28.9.2006
Rådgivande utskott Tillkännagivande i kammaren	
Inget yttrande avges Beslut	
Förstärkt samarbete Tillkännagivande i kammaren	
Föredragande Utnämning	Pierre Schapira 30.5.2006
Tidigare föredragande	
Behandling i utskott	19.12.2006
Antagande	28.2.2007
Slutomröstning: resultat	+: 30 -: 0 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Margrietus van den Berg, Josep Borrell Fontelles, Danutë Budreikaitė, Marie-Arlette Carlotti, Corina Crețu, Nirj Deva, Koenraad Dillen, Hélène Goudin, Filip Kaczmarek, Glenys Kinnock, Maria Martens, Luisa Morgantini, José Javier Pomés Ruiz, Miguel Portas, Horst Posdorf, Toomas Savi, Pierre Schapira, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Feleknas Uca, Luis Yañez-Barnuevo García, Anna Záborská
Slutomröstning: närvarande suppleant(er)	Fiona Hall, Alain Hutchinson, Jan Jerzy Kułakowski, Miguel Angel Martínez Martínez, Manolis Mavrommatis, Atanas Paparizov, Elena Valenciano Martínez-Orozco, Anne Van Lancker, Ralf Walter
Slutomröstning: närvarande suppleant(er) (art. 178.2)	
Ingivande	1.3.2007
Anmärkningar (tillgängliga på ett enda språk)	